

Olv.: 1Kir 19,4-8 – Ef 4,30-5,2 – Jn 6,41-52
Jézus az élet kenyere

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Talán nem is gondolunk arra, hogy ahányszor idejövünk az Isten házába, egy csodálatos lehetőséghez jutunk. Egyek lehetünk abban, hogy mindannyian elfogadjuk, hogy Isten szeretetéből élünk. Mekkora lehetőség ez! Jó lenne egyetérteni, jó lenne egymással igazi közösségben lenni! Számítalan próbálkozás van erre keresztény részről, a teológusok részéről, talán még azt is mondhatom, hogy a politikusok részéről is. De ez az egység valahogy nem akar megvalósulni. Ez csak akkor lehetséges, ha valóban mindegyikünk az Isten szeretetéből él. Ez az, ami egységet teremt közöttünk.

Ezt a szentmisét élő Mártáért és Tihamérért ajánljuk fel. Nekik is ezt kívánjuk, az összetartozásukat, ami azt jelenti, hogy egymás szeretetéből élnek.
Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Többek között azért jövünk ide, hogy vasárnapról-vasárnapra nagyon fontos kérdéseket tisztázzunk magunkban. Nem igaz a világ sommás ítélete, hogy a keresztények folyton keresik az Istent, de sohase találják meg. Persze, van ebben egy kevéske igazság. Az ember mindig keresi az Istent, de valójában lehetetlen nekünk embereknek Őt megragadni. De lehetetlen ilyet mondani, hogy az ember csak keresi az Istent és semmifajta bizonyossága nincs az Istennel kapcsolatban. Az az ember lehetősége, hogy keresi az Istent és ez ad egy valamilyen fajta biztonságot, hogy Istenhez tartozunk.

Jézus Krisztustól eligazítást kapunk, aki azért jött, hogy életük legyen az embereknek és ez az élet teljes élet legyen és üdvözljenek az emberek. Különbség van az üdvösség és az emberek e világi törekvései között. Az üdvösség nem egyenlő, nem azonos azzal, hogy az ember e világi szükségleteit teljesíti, illetve e világi gondjaira, bajaira valamilyen fajta gyógyírt kap. Ez nem az üdvösség. Az üdvösség egészen más.

***Jézus mondja: “Én vagyok az élet kenyere.
Aki hozzám jön, nem éhezik többé,
és aki bennem hisz, nem szomjazik soha.”***

Az ember, amikor éhes kenyér után nyúl, ételt kutat. Itt más éhezéssel van szó, lelki éhségünk csillapításáról, lelki éhségünk megszüntetéséről. Más a testi éhség és más a lélek éhsége. Amikor a lélek éhségéről beszélünk, akkor valójában az élet értelmére keressük a választ. Lelkünk éhsége az élet értelmének a keresése, mert az élet értelmére csak a Lélek felől van válasz. Nem a szerint van a válasz, hogy itt a földön mennyire tollasodtunk meg. Itt a földön valaki mire jutott, itt a földön mennyire sikeres.

Ezt lehet olyan szempontból is nézni, hogy küldetésünk van. E világi ténykedésünket, feladatainkat is Isten felől értelmezni. Ez az emberek életének a szolgálatát jelenti. Ez

nagyon fontos, mert az ember élete értelmét csak akkor látja, akkor ismeri meg, ha szolgál. Ha nem magának él. Végre jó lenne, ha belátnánk. Jó lenne, ha elfogadnánk. Nem fogadjuk el, nem hiszünk benne, mert mindenek ellenére a magunk javát keressük, a magunk érdekét. Magunknak élünk és közben tele vagyunk panasszal. Rázúdítjuk egymásra a gondjainkat, a bajainkat és nincs megoldás. Egy megoldás van, ha választ kapunk az élet értelmére.

***Az élet értelmére adott válasz maga Jézus,
az ő személye és az, amit ő mond.***

Már az Ószövetségben olvasunk Izaiás prófétánál egy ilyen gyönyörű mondatot: "Hallgassatok Rám és élni fog a lelketek!" Az Istenre hallgatás és a lélek élete összefügg. Az ember életét csak a Lélek felől lehet meghatározni.

Hiába 2000 esztendő, hiába beszélünk kereszténységről 2000 év óta, ugyanazok a tévedések tapasztalhatók, mint amiben a zsidók is tévedtek. A zsidók hálát adtak Istennek, hogy megszabadította őket, de amikor megtapasztalták az Isten közvetlen gondoskodását, akkor zúgolódtak. A mózesi könyvekben olvassuk ezt is, hogy az ő számukra Istenhez közelíteni nem volt szabad, mert aki látja az Istent, az meghal. Egyik oldalon az Isten utáni vágyakozás, közelíteni meg nem szabad hozzá.

Nem erről van szó a mi keresztény gondolkodásunkban is? Vágyakozunk az Isten után és amikor megjelenik Jézus Krisztus itt közöttünk, akkor elkezdünk azzal foglalkozni, hogy Jézus csak ember volt. Még a templomokban is igen sokszor nagyon sokat foglalkoznak ezzel a kérdéssel. Nem tudunk mit kezdeni azzal, hogy Jézus Isten is és Ember is. Egyik oldalról szinte csak Embernek szeretnénk látni. Amikor isteni módon nyilatkozik meg, akkor elkezdünk értetlenkedni. Valahogy úgy, ahogy itt hallottuk: - Kicsoda Ez, ismerjük Anyját, Atyját, testvéreit, rokonait, Vele együtt élünk. - Mit tudtak ezek az emberek Mária meg József titkáról? Mit tudtak ezek az emberek az angyali üdvözlés titkáról? Mi fogalmuk volt ezeknek az embereknek a betlehemi jászol üzenetéről, a keresztfa üzenetéről?

A betlehemi jászol nem csak állatetető volt, ezzel azt is kifejezte az Isten, hogy Jézus aki eljött ide hozzánk, a mi lelkünk éhségét akarja csillapítani. Meg akar bennünket etetni. Segít nekünk abban, hogy megismerjük az élet értelmét. A kereszt arról beszél, hogy az Isten mennyire szeret bennünket és azt akarja, hogy éljünk ebből a szeretetből. Ez Jézus titka, hogy ő az Isten szeretetéből él és ezt akarja nekünk átadni. Mi emberek valójában csak azt tudjuk felfogni, amit megfogunk, látunk, hallunk, amit megtapasztalunk. Isten úgy alkalmazkodik hozzánk, hogy Emberré lesz, mert el akarja mondani a titkát. Nem csupán üzeneteket, nagy igazságokat akar nekünk adni, mint Izaiás által: "Hallgassatok Rám és élni fog a lelketek!"

Jézus eljött és azt mondja :

Hallgassatok Rám, mert Én vagyok a kenyér.

Én éltetem a ti lelketeket. Én tudom elmondani, hogy mi az élet értelme.

Az élet értelme nagyon egyszerűen ez:

Szeret bennünket az Isten!

Jézus ebből az isteni Szeretetből él és

ezt akarja megtanítani, hogy

mi is benne éljünk az Isten szeretetében!

Ez a válasz!

Emberi tapasztalatból tudjuk, hogy igazából csak az az ember él, akit szeretnek. Csak az az ember látja az élet értelmét, akiért áldozatot hoz valaki. Még emberi értelemben is igaz. Jézus ezért lesz emberré. Leszáll a szintünkre, hogy megmutassa miben áll, hogy szeret minket az Isten!

Ebben a véges világban, amelyben annyi szorongás van, annyi bizonytalanságot élünk át, mennyire fontos egy ilyen üzenet. Ezzel az üzenettel csak az tud valamit kezdeni, aki hisz. Más a tudás és más a hit. Olyan sokszor mondjuk ezt a mindennapokban: - Azt hiszem. - Ennek a rövidke mondatnak semmi köze nincs a hithez. Amit az ember tud, a felől bizonyos. Amit az ember nem tud, azt csak másoktól tudhatja meg. Tudást, ismeretet az ember csak másoktól kaphat, mindegy milyen csatornákon, milyen módon, milyen formában.

Testvérek!

Az Istenről csak így tudunk valamit, tőle aki kinyilatkoztatást ad. Tőle, aki Jézust adja nekünk. Jézus tanításából tudjuk, hogy ki az Isten. Jézus példájából tudjuk meg, hogy milyen az Isten. A hit ezt jelenti, hogy Jézust elfogadjuk. Hagyjunk már föl azzal, amivel kísértének bennünket a pogányok, hogy ki is Jézus? Hogy is van? Próbáljunk egyszerűsödni. Gondoljunk arra, mindaz amit Jézus mond, amit Jézus tanít az értelmes válasz az embernek. ***Mondjunk á igent.***

Többször gondoljunk arra, mekkora ajándék, hogy szüleink megkereszteltek bennünket. Mekkora ajándék, hogy ha hitben nevelkedhettünk. Mennyi baj van a világban abból, hogy nem nevelkedhettek így a gyerekek. Köszönjük meg és higgyük, hogy valóban Jézus az élet kenyere. Jézus úgy válasz emberi életünk kérdéseire, mint ahogy az éhes embernek válasz a darab kenyér. Ne komplikáljuk az életünket. Fogadjuk el az igazságot, fogadjuk el Jézust és életünk lesz.

+ **A M E N** +